

SKAT

Skatteministeriet
Departementet

Att.: Merete Helle Hansen og
Tony Gønge Nielsen

Hovedcentret

Østbanegade 123
2100 København Ø

Telefon 7222 1818
Ean. nr. 5798000033788

skat@skat.dk
www.skat.dk

23. juni 2006
J.nr. 06-045969

Karen Madsen

karen.madsen@Skat.dk
Direkte 7237 3883
Fax 7237 9038

Høringssvar - skatteforvaltningsloven m.m.

Skatteministeriet har d. 14. juni sendt udkast 4 i høring. For så vidt angår den del af udkastet, der vedrører omkostningsgodtgørelse har SKAT d. 20. juni 2006 afgivet bemærkninger. Hermed følger bemærkninger til de øvrige dele.

Faglige bemærkninger:

Ad § 1, Inddrivelse

Der opstår med mellemrum spørgsmål om, hvorvidt restanceinddrivelsesmyndigheden er omfattet af skatteforvaltningslovens regler, og hvilke af bestemmelserne i skatteforvaltningsloven restanceinddrivelsesmyndigheden i givet fald er omfattet af. Som eksempel kan nævnes tavshedspligten i § 17, hvor det fremgår af bemærkningerne, at bestemmelsen ikke omfatter lovgivning, der ikke er lovgivning om skatter i bred forstand. Restanceinddrivelsesmyndigheden inddriver en lang række forskellige restancer, hvoraf skatter og afgifter kun udgør en del. Der er derfor tvivl om, hvorvidt den udvidede tavshedspligt i § 17 også gælder for inddrivelsesområdet.

Juridisk Service, Inddrivelse vil derfor foreslå, at man benytter denne lejlighed, hvor skatteforvaltningsloven bliver ændret til at præcisere, at Restanceinddrivelsesmyndigheden også er omfattet af skatteforvaltningslovens regler, f.eks ved en ændring af § 1, hvor det kunne fremgå at told- og skatteforvaltningen også er restanceinddrivelsesmyndighed.

Ad § 1, nr. 3, Klageafkortning

Skatteforvaltningslovens § 14, stk 3 (om at der ikke er rekurs til SKM vedr. aktindsigt) stemmer ikke overens med bemærkningerne side 40 øverst, hvoraf fremgår at bekendtgørelse nr. 1036 af 25. oktober 2005 forudsættes opretholdt. I henhold til denne bekendtgørelse er der netop klageadgang til SKM i aktindsigtssager.

Det fremgår af bemærkningerne til § 14, stk. 3, bl.a. under punkt 3.6.3 *Skatteministeriets overvejelser*, at

”..... *uhensigtsmæssigt, at Skatteministeriet skal være klageinstans for aktindsigtsafgørelser samt sagsbehandlingsspørgsmål og lignende, der ikke er knyttet*

til en materiel klagesag. Det skyldes, at der er tale om afgørelser af delvis skønsmæssig karakter, som er bedre egnet til behandling inden for SKATs administration end til overgang til Skatteministeriet.”

Under punkt 3.6.4 *Forslagets indhold* fremgår endvidere bl.a., at ”SKAT har tilrettelagt interne retningslinier, der sikrer, at klagerne ikke behandles samme sted i organisationen som der, hvor den første afgørelse er truffet.

.....

Forslagets praktiske virkning er, at den retstilstand, der var gældende før ophævelsen af sagsudlægningsbekendtgørelsen pr. 1. november 2005, genindføres. Der henvises til afsnit 3.6.1.2.”

Det er SKATs opfattelse, at den anførte begrundelse for uhensigtsmæssigheden ved klageadgang til Skatteministeriet (afgørelser af delvis skønsmæssig karakter) typisk ikke er dækkende for aktindsigtsafgørelser, der i stedet for er prægede af retlige vurderinger.

Endvidere angiver bemærkningerne ikke hvilken retstilstand, der efter forslaget tilsigtes gennemført for så vidt angår afgørelser om aktindsigt, da det må antages, at den remonstrationsordning, der beskrives, *alene* skal have virkning for ”sagsbehandlingsspørgsmål og lignende”, hvor ”der er tale om afgørelser af delvis skønsmæssig karakter”, og *ikke* anmodninger om aktindsigt, der er retligt reguleret i særskilt lovgrundlag. Der henvises til Leif Normann Jeppesen notat af 4. maj 2006 om *Klager over SKATs sagsbehandling mv.*, hvor afgørelser om aktindsigt ikke er omtalt.

Det er derfor SKATs opfattelse, at bemærkningerne i tydelig form skal opdeles i forslagens indhold og betydning for henholdsvis ”sagsbehandlingsspørgsmål og lignende” (1) og visse afgørelser om aktindsigt (2).

For afgørelser om aktindsigt skal det af bemærkningerne fremgå, at forslaget kun har betydning for visse afgørelser om aktindsigt, som træffes af told- og skatteforvaltningen, da den foreslåede bestemmelse supplerer de gældende regler om klage over afgørelser om aktindsigt.

Forslaget omfatter således *alene* told- og skatteforvaltningens afgørelser af anmodninger om aktindsigt i sager, hvor der ikke er eller vil blive truffet afgørelse (af told- og skatteforvaltningen), og hvor selve den underliggende sag derfor ikke kan indbringes for Landsskatteretten. Landsskatteretten har derfor heller ikke nogen afledet kompetence efter offentlighedslovens § 15, stk. 2, til at behandle klager over sådanne afgørelser om aktindsigt.

Forslaget indebærer, at adgangen til efter en almindelig ulovbestemt grundsætning at klage til Skatteministeriet som overordnet myndighed i disse tilfælde afskæres. Sådanne afgørelser om aktindsigt, truffet af told- og skatteforvaltningen i 1. instans, kan derfor ikke påklages til anden administrativ myndighed.

SKAT skal endvidere foreslå, at bestemmelsen også kommer til at omfatte afgørelser af denne art truffet af Skatterådet eller af told- og skatteforvaltningen som sekretariat for Skatterådet.

Da forslagets indhold og betydning er meget forskellig for henholdsvis (1) og (2), kan det overvejes at tydeliggøre det i selve lovteksten ved at fremhæve, at der er tale om "visse afgørelser om aktindsigt" og/eller indsætte de to bestemmelser i hver sit stykke.

Det kan også overvejes (som det tidligere var tilfældet i sagsudlægningsbekendtgørelsen) at udnytte bemyndigelsen i offentlighedslovens § 15, stk. 3, til at afskære klageadgangen til Skatteministeriet i disse sager.

Ad bemærkningerne side 40

I bemærkningerne side 40, 1. afsnit bør der også være en henvisning til bekendtgørelse nr. 360 af 24. april 2006, som er en ændring af bekendtgørelse nr. 1036 af 25. oktober 2005 (ændringen indebærer, at der ikke er en 3 mdr.'s klagefrist for indgivelse af klager til SKM i aktindsigtssager)

I bemærkningerne side 40, 1. afsnit, 2. linje er der en forkert henvisning til afsnit 3.5.2. Dette afsnit omhandler rekurs til LSR fra motorankenævnene. Det formodes, at der i stedet skulle være henvist til afsnit 3.6.2.

Ad § 3, Inddrivelse

I bemærkningerne til § 3, under pkt. 3.4.3, - 3. afsnit står der:

"Som led i fusionen er inddrivelsen af alle offentlige krav endvidere overført til restanceinddrivelsesmyndigheden, betegnet "**SKATs Inddrivelsescenter**" vores fremhævelse)

Dette er ikke korrekt! Inddrivelsescentret er blot en del af restanceinddrivelsesmyndigheden. Restanceinddrivelsesmyndigheden er den statslige myndighed, der varetager al restanceinddrivelse vedrørende offentlige fordringer - som det fremgår af Lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer, lov nr. 429 af 6. juni 2005.

I dette afsnit skal "..., betegnet SKATs inddrivelsescenter" derfor slettes. Desuden skal "Inddrivelsescentret" rettes til "restanceinddrivelsesmyndigheden" både 2 gange i dette afsnit og en gang i sidste afsnit under pkt. 3.4.3.

Juridisk Service - Inddrivelse vil desuden foreslå, at man benytter lejligheden til at foretage et par andre ændringer i samme lov - lov om statsgaranterede studielån, lbg nr. 951 af 16. december 1998:

Det fremgår af lovens § 1, stk. 3, at det er Økonomistyrelsen, der kan forlænge garantien. Så vidt Hovedcentret er orienteret, så har Økonomistyrelsen opsagt administrationsaftalen, så det nu er restanceinddrivelsesmyndigheden, der admi-

nistrerer området. Lovens § 1, stk. 3 bør ændres, så den er i overensstemmelse hermed.

Det samme gælder for lovens § 8, stk. 2, hvor pengeinstitutternes afgørelser indbringes for Økonomistyrelsen. Økonomistyrelsen har, så vidt vi er orienteret op-sagt administrationsaftalen, så det nu er RIM, der administrerer området. Loven bør ændres, så den er i overensstemmelse hermed.

Ad bemærkningerne side 30

I bemærkningerne side 30 sidste sætning - som omhandler gældende ret før ændringerne træder i kraft - er anført følgende passus:

"Der vil inden for enhedsforvaltningen blive skabt betryggende rammer for behandlingen af klager over personaleadministrative afgørelser"

På forespørgsel har Helle Merete Hansen fra SKM oplyst, at denne passus også forudsættes opretholdt efter det nye lovforslags ikrafttræden - selv om det ikke fremgår direkte af bemærkningerne i afsnit 3.6.4, der omhandler den nye retstilstand.

SKAT har således stadig pligt til at efterleve ovennævnte passus om at skabe betryggende rammer internt i SKAT for behandlingen af klager af personalemæssig karakter - både i relation til den formelle del (den forvaltningsretlige del) og den materielle del (personalejura/arbejdsret).

Den nærmere udmøntning af den interne rekurs skal ifølge Helle Merete Hansen ikke inddrages i bemærkningerne til det nye lovforslag. Dette indebærer, at vi i forbindelse med det foreliggende lovforslag IKKE behøver at bidrage med input til, hvem der skal klages til internt i SKAT, da SKM ikke ønsker en sådan detaljeringsgrad i bemærkningerne til det nye lovforslag.

Med venlig hilsen

Karen Madsen

SKAT

Skatteministeriet
Departementet

Att.: Tony Gønge Nielsen og
Merete Helle Hansen

Hovedcentret

Østbanegade 123
2100 København Ø

Telefon 7222 1818
Ean. nr. 5798000033788

skat@skat.dk
www.skat.dk

20. juni 2006
J.nr. 06-045969

Karen Madsen

karen.madsen@Skat.dk
Direkte 7237 3883
Fax 7237 9038

Høringssvar - skatteforvaltningsloven m.m. – delen vedr. omkostningsgodtgørelse

Skatteministeriet har d. 14. juni sendt udkast 4 i høring. For så vidt angår den del af udkastet, der vedrører omkostningsgodtgørelse har SKAT følgende bemærkninger:

Faglige bemærkninger:

Ad § 57 A :

Der er ved tidligere drøftelser med Departementet aftalt følgende sammenfattede formulering i bemærkningerne til § 57 A om betydningen af bestemmelsen:

”Den foreslåede bestemmelse indebærer, at forelægger SKAT et honorar-spørgsmål for den sagkyndiges brancheorganisations klagenævn, skal SKAT (eller: har SKAT pligt til at) oplyse klagenævnet om den godtgørelsesberettigedes identitet, uanset tavshedspligtsbestemmelsen i §17.”

Der ses ikke i bemærkningerne at være indarbejdet det aftalte.

Det er som tidligere fremført SKATs opfattelse, at der med ændringen skal indføres en egentlig hjemmel til at videregive oplysningen om den godtgørelsesberettigedes identitet, da skatteforvaltningslovens § 17 ikke indeholder en sådan hjemmel.

I modsætning til det i bemærkningerne anførte, er det SKATs opfattelse, at det ved videregivelse til anden myndighed, herunder Advokatnævnet, er den afgivende myndigheds vurdering af, om oplysningen må antages at være af væsentlig betydning for den modtagende myndigheds virksomhed, der er afgørende for om oplysningen kan videregives, jf. forvaltningslovens § 28, stk. 3. Da oplysningen om den godtgørelsesberettigedes identitet efter SKATs antagelse ikke er af væsentlig betydning for nævnets udtalelse, kan oplysningen ikke videregives med hjemmel i skatteforvaltningslovens § 17, jf. forvaltningslovens § 28, stk. 3.

Bemærkningerne omtaler ikke reglerne om videregivelse til private, som gælder for videregivelse til Foreningen af Statsautoriserede Revisorer og Foreningen

Registrerede Revisorer. Efter skatteforvaltningslovens § 17 fortolkes begrebet "uvedkommende" restriktivt i forhold til private. Skattemyndighederne må derfor ikke uden særlig lovhjemmel udlevere oplysninger omfattet af § 17 til andre private end den, der har afgivet oplysningen eller den, som oplysningen er om. Da der ikke eksisterer en sådan særlig lovhjemmel, kan oplysningen om den godtgørelsesberettigedes identitet ikke videregives til de omtalte foreninger efter skatteforvaltningslovens § 17.

Administrative konsekvenser:

Som det fremgår af arbejdsgruppens bemærkninger af 12. juni 2006 skønnes en gennemførelse af de ændrede omkostningsgodtgørelsesregler at medføre en årlig merudgift på 5 årsværk.

I arbejdsgruppens bemærkninger af 12. juni 2006 er der endvidere et udkast til kommunikationsplan for det samlede forslag. Det fremgår heraf, at en gennemførelse af forslaget skønnes at medføre ca. 300.000 kr. til information.

Med venlig hilsen

Karen Madsen